

Forfatter: Jacobsen, J. P.

Titel: BRUDSTYKKE AF EN FORTÆLLING (1)

Citation: Jacobsen, J. P.: "BRUDSTYKKE AF EN FORTÆLLING (1)", i Jacobsen, J. P.: *Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup*, udg. af Morten Borup ; Georg Christensen , 1924-29, s. 117. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-jacob03val-shoot-workid64262/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Værker III Udg. paa Grundlag af Digterens efterladte Papirer af Morten Borup

BRUDSTYKKE AF EN
FORTÆLLING

Udenfor Skipper Børges Sted i Hestemøllestræde stod der en hel Række Smaapøge og Læredrenge og stirrede opmærksomt over paa Huset paa den anden Side. Med Hænderne i Lommen og med Hovederne halvt begravede mellem de opslaaede Trøjekravers Flige, tæt trykket op mod Muren stod de ganske stille og lod sig gjennebløde af den tætte Regn. Engang imellem hvidskede de hurtigt et Par Ord til hinanden og pegede med Albuen over paa Huset, ellers var de stille som Mus og stod og stirrede frem for sig med uforstyrrelig Opmærksomhed.

Huset, de saa paa, var lavt og lille, Bindingsværk paa en lav Graastenssokkel, det havde tre Fag smaa Vinduer og et stort faldfærdigt Bislag, der foroven endte i tre lange Spidser ligesom sorte Horn, og paa den midterste sad der en Knap eller Haand med tre opstrakte Fingre. Under de to Fag Vinduer var der brede Solbænke af Træ, under det tredie var Bænken raadnet bort og kun de to Ormehoveder, der havde holdt den, strittede frem med Søm i Nakken og gabede

tørstigt ned mod den nære Rendesten. Der var Lys derinde bag de regnvaade Ruder og Skygger af et Hoved tegnede sig nu og da utydeligt paa det røde Muls Forhæng, der dækkede den nederste Halvdel af Karmen. Andet var der ikke at se, men Sagen var den, at den følgende Dag skulde der En rettes, og her boede Skarpretteren. Derfor stod Drengene og saa derover. Mester Anders, det hed Skarpretteren, var hjemme og var just ivrig beskjæftiget med at binde Armene paa en gammel Mand, der laa inde i en Alkove i Baggrunden af Stuen. Benene var han færdig med, de var viklede ind i et tykt Uldlagen og surrede forsvarligt, det var blevet gjort, mens den Gamle sov, men nu kneb det med Armene, for han var vaagnet og vilde bide Mester Anders i Fingrene, men da Bøddelknægten, der stod og holdt Lyset, fik hans Hoved trykket ned i Hovedpuden, fik de endelig Magt med ham.

Den ustyrlige Gamle var Mester Anderses Fader, den gamle Mester Anders, der ogsaa havde været Skarpretter, men han var bleven gal i Tjenesten, og saa havde Sønnen faaet Bestillingen. I Almindelighed var han meget fredelig og stille, men saa snart han hørte eller saa noget til sit forrige Handværks Instrumenter, blev han ustyrlig rasende ....
